

15 - M - 40

11

Estimada Ja Mollé. — ha Maria no va entrar més que un moment, ahí al vespe. Potser perquè em va trobar escrivint i a va pensar que em deia treballar — ella! — el cas és que mitja sob va voler ser assessor. Jo la veig, trobar molt rialler. ha venut a que moltes vegades, quan ha mandat, no me recorda exactament la seva expressió. Home queda com embuerrat. Si, aquests darrers temps, havent-la tractat molt més, he canviat una mica la meua opinió sobre ella. Millor dit, he pogut fer-me una idea de la seva personalitat entoc de l'administració (alhora

15-11-40 6

però una mica montada a l'aire dels vint anys
temps. No saps aquella història d'en Lluís i
Sotà i les estrelles vistes de por? Amb la
Maria ^{allí} ~~no~~ no passa. Vista de por, continua
la mateixa podrint-me la mateixa impèrio
que va fer-me la primera vejada que la
raig veure, i que podria resumir així:
"És una persona que ja lluna entorn." No
sé si són aquests vells, o si realment té
una aureola com els sants. Però si ve i és
de dia, sembla que el sol s'hi faci més
clar i que l'aire es faci més transparent. Si
és de nit, no sé que passa, però tot és

15-III-40 2

no és la més clara. Recordes aquelles sessions d'
"A la llum de"?

Ella digué el seu nom. Llavors la vella
digué, - Per quin sant és? I respongué l'amnic,
- oi dió noi, tant se val! aquí la santa és ella.

Ella és la santa d'ella perquè és bella
i Déu li ha fet la gràcia de llençar un nom entorn...

La nostra Maria deixa també un rastre de llum
per tot onen un passa.

Vens, al costat de l'Esperança jo sento una altra
luz. Si la Maria ja llum, ~~la~~ la terra germana
la olux. Hom sent una ànima potser no tan
"plena de Déu", com veia la Maria, però la seva

15-11-60 26
humanitat és tan perfecta, tan amodorida, tan
matissada, tan elegant tan acabada que hom
sent que la seva perfecció se us va posant les
orelles d'una manera inimitable, subtil i
discreta com un perfum. És el que devia
sentir en Joan quan escrivia de tu i ella

"i en una simplicitat, perfecta com les roses,
deixant flotant a l'aire una ànima d'ides ..."

Tu — però no. M'ha doctat tant que en la
teua carta parlessis de mi després de parlar de
l'Esperança i la Maria, que jo no mull vas
parlar de tu després de fer altre tant. I que

Estanti que tu ets molt més digna de ser-li
 aparellada — tu n'ets digna, mentre jo
 ... no em fais avergonyit! De moltes
 vegades dono gràcies a Déu, però de poques
 li estic tan reconegut com dels amics que
 m'ha posat en aquest temps de vida. Així
 mateix ho deia al pare l'altre dia. I li estic
 reconegut sobretot, perquè sento que no m'ho
 mereixo pas, de tenir amics com vosaltres,
 i de ser estimat de la manera que ho
 sóc. I ho dic ben sense coquetaria.

m'ha fet molta gràcia així de "l'estrella adas"

mida". Es una imatge bonica. D'on l'has ²¹⁻¹¹⁻⁴⁰ 36
treta?

Adés, les larsa hondat

Mari <

Podries deixar-me unes terreres, o unes pinces?